

ARREST

Het Hof van Beroep te BRUSSEL, achtste kamer, na beraadslaging, spreekt volgend arrest uit :

A.R. nr. 2006/AR/1920

INZAKE VAN :

- ✓ **De vennootschap naar het recht van Engeland en Wales**
[redacted] met maatschappelijke zetel in het Verenigd Koninkrijk, [redacted] en met zetel te [redacted] (Duitsland), [redacted]

appellante.

- ✓ vertegenwoordigd door Meester Pieter Dujardin loco Meester Hugo Lamon, advocaat te 3500 Hasselt, de Schiervellaan 23;

TEGEN :

- ✓ **C.V.B.A. AUVIBEL**, met zetel te 1000 Brussel, Vilain XIII straat 53-55,

geïntimeerde.

- ✓ vertegenwoordigd door Meester Pierre De Bandt, advocaat te 1000 Brussel, Clovislaan 18, en Meester Leen Goossens, advocaat te 1050 Brussel, Louizalaan 99;

N° 1766

Rep. Nr. 2008/ 3985

Auteursrechten

+ art 1001^o WHA

8ste kamer

20 MEI 2008

Tussenarrest
(HDD)

22/5/2008

Het hof wordt geadicerd betreffende een vonnis dat op 24 mei 2006 werd uitgesproken door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, zetelend zoals in kort geding.

Er wordt geen akte van betekening voorgelegd.

Het verzoekschrift tot hoger beroep werd tijdig en formeel regelmatig neergelegd op de griffie van het hof op 11 juli 2006.

De advocaten van partijen werden gehoord op de openbare terechtzittingen van 21 januari 2008 en 1 april 2008.

I. Voorwerp van het hoger beroep

1. Auvibel is een collectieve beheersvennootschap die in uitvoering van artikel 55, lid 5 van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten (de Auteurswet) belast is met de inning en de verdeling van de vergoeding voor de reproductie voor eigen gebruik die, krachtens artikel 55 Auteurswet, verschuldigd is door de fabrikant, de invoerder of de intracommunautaire aankoper van dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluidswerken en audiovisuele werken.

Appellante is een vennootschap naar het recht van Engeland en Wales, met maatschappelijke zetel in het Verenigd Koninkrijk en met zetel in Duitsland. Zij ontwikkelt haar activiteiten voornamelijk vanuit Duitsland.

2. Via het internet biedt appellante te koop aan en verkoopt zij lege dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluidswerken en audiovisuele werken, waaronder CD-R's en DVD-R's. Dit doet zij in het bijzonder via de door haar beheerde website [\[redacted\].de](#), die tevens via haar link op de website [\[redacted\].be](#) kan worden bereikt, alsook via eBay.

Via deze websites richt appellante zich onder meer tot Belgische klanten. De kosten voor transport naar België worden opgegeven en er wordt een rekeningnummer bij een bank in België vermeld.

Volgens de algemene voorwaarden van appellante, vermeld op de website, geschiedt het vervoer op kosten van de klant en gaat het risico over op de klant wanneer de goederen worden afgeleverd aan de vervoerder.

Artikel 4.4 van de algemene voorwaarden bepaalt dat de door appellante aangerekende prijzen exclusief eventuele auteursrechtelijke heffingen zijn en dat zij niet instaat voor de eventuele aangiften die moeten worden gedaan. Tevens wordt bepaald dat indien zulke heffingen dienen te worden betaald, enkel de klant als invoerder hiervoor verantwoordelijk is.

Het wordt niet betwist dat appellante geen aangifte doet bij Auvibel en zij evenmin een vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik in de zin van artikel 55 Auteurswet betaalt.

Appellante meent immers dat zij dergelijke vergoeding niet verschuldigd is.

3. In het beroepen vonnis van 24 mei 2006 wordt vastgesteld dat appellante door het aan in België gevestigde consumenten te koop aanbieden en/of verkopen van dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluidswerken en audiovisuele werken, zonder daarvan aangifte te doen bij Auvibel en de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik te betalen, inbreuk maakt op artikel 55 van de Auteurswet.

Het bestreden vonnis beveelt de staking van deze inbreuk op straffe van een dwangsom van 5.000 euro per inbreuk of, indien het bedrag van de

vergoeding verschuldigd over de transacties waarvoor geen tijdige en correcte aangifte werd gedaan hoger zou zijn, twee keer het bedrag van de verschuldigde vergoeding, in het ene of het andere geval per dag dat de inbreuk voortduurt.

Tevens wordt de bekendmaking van het vonnis bevolen op kosten van appellante, in twee Nederlandstalige tijdschriften naar keuze van Auvibel, bij toepassing van artikel 87, §1 alinea 6 van de Auteurswet.

Tenslotte wordt appellante veroordeeld in de kosten van het geding.

4. Appellante vordert de vernietiging van het bestreden vonnis. Zij verzoekt het hof:

– Zich zonder internationale rechtsmacht te verklaren.

– Minstens de vordering van Auvibel als ongegrond af te wijzen en Auvibel te veroordelen in de kosten van beide aanleggen.

– Minstens, alvorens recht te doen, in toepassing van artikel 234 EG-Verdrag, een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie, en wel als volgt:

"Is artikel 55 van de Belgische Auteurswet, derwijze uitgelegd dat een in een andere lidstaat van de Europese Unie handel drijvende verkoper van dragers voor het reproduceren van geluidswerken en audiovisuele werken die zijn producten te koop aanbiedt op een website en zich hierdoor niet uitsluitend richt tot kopers uit een enkele lidstaat, gehouden is de in artikel 55 voorziene vergoeding te betalen voor kopiëren voor eigen gebruik, verenigbaar met artikel 28 E.G.-Verdrag?"

7. Auvibel besluit tot de afwijzing van het hoger beroep.

Op incidenteel beroep verzoekt zij het bedrag van de dwangsom te verhogen van 5.000 euro per inbreuk tot 10.000 euro en het stakingsbevel uit te breiden tot elke onderneming die verbonden is met appellante en die inbreuk maakt op artikel 55 Auteurswet.

II. Beoordeling

A. Bevoegdheid

8. Appellante voert aan dat het bestreden vonnis ten onrechte heeft beslist dat de Belgische rechter over internationale rechtsmacht zou beschikken op grond van artikel 86 Wetboek IPR. Appellante drijft immers handel vanuit Duitsland. De vordering heeft dan ook betrekking op goederen die in Duitsland worden verkocht en slaat bijgevolg niet op het Belgische grondgebied.

9. Deze grief kan niet worden aanvaard.

Artikel 86 Wetboek IPR luidt als volgt:

"De Belgische rechters zijn bevoegd om kennis te nemen van de vorderingen betreffende de bescherming van intellectuele eigendomsrechten, naast de gevallen voorzien in de algemene bepalingen van deze wet, indien de vordering een tot het Belgische grondgebied beperkte bescherming betreft."

Het staat vast dat appellante via haar eigen website en via eBay België lege dragers voor het reproduceren van beschermd werken aanbiedt en

verkoopt aan in België gevestigde consumenten.

De vordering van Auvibel strekt ertoe de stopzetting te horen bevelen van het te koop aanbieden en het verkopen door appellante van lege dragers aan in België gevestigde consumenten zonder daarvan binnen de wettelijke termijn aangifte te doen en de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik te betalen. Deze vergoeding maakt deel uit van de vergoedingsrechten die toekomen aan auteurs en de houders van naburige rechten zodat de vordering van Auvibel strekt tot bescherming van intellectuele eigendomsrechten.

Er wordt enkel de staking gevraagd van appellantes aanbiedingen en verkopen aan in België gevestigde consumenten. De nagestreefde bescherming van de intellectuele eigendomsrechten is derhalve beperkt tot het Belgische grondgebied. Met haar vordering wenst Auvibel dat gewaarborgd wordt dat de reproducties voor eigen gebruik van beschermde werken die in België tot stand komen, enkel worden gemaakt op dragers waarvoor de wettelijk verschuldigde vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik is betaald.

Aangezien de vordering de door de Belgische wetgeving geboden bescherming van intellectuele eigendomsrechten betreft, wordt in het beroepen vonnis terecht geoordeeld dat de Belgische rechtbanken bevoegd zijn.

B. Toepasselijk recht

9. In het bestreden vonnis wordt geoordeeld dat het Belgische recht van toepassing is en dit op grond van artikel 93 Wetboek IPR. Overeenkomstig dit artikel worden de intellectuele eigendomsrechten

beheerst door het recht van de staat voor het grondgebied waarvan de bescherming wordt gevraagd.

Appellante betoogt dat het in artikel 93 Wetboek IPR vastgelegde territorialiteitsprincipe niet kan worden toegepast, enerzijds omdat Auvibel geen maatregelen zou vorderen met betrekking tot het Belgische grondgebied, en anderzijds omdat toepassing niet mogelijk is bij grensoverschrijdende dragers zoals het internet.

10. Deze grief kan niet worden aanvaard.

Onder randnummer 8 werd reeds uiteengezet dat de vordering van Auvibel strekt tot de bescherming van intellectuele eigendomsrechten op het Belgische grondgebied.

Artikel 19 § 1 Wetboek IPR bepaalt dat het door deze wet (wetboek IPR) aangewezen recht uitzonderlijk niet van toepassing is wanneer uit het geheel van de omstandigheden kennelijk blijkt dat het geval slechts een zeer zwakke band heeft met de staat waarvan het recht is aangewezen maar zeer nauw verbonden is met een andere staat.

Naar mening van appellante is dit het geval. Zij drijft handel in Duitsland. Zij biedt de goederen te koop aan van op een website met een Duitse domeinnaam, die zich richt tot een groot aantal potentiële afnemers, wat eigen is aan het gebruik van internet. Indien dit voldoende wordt geacht om het Belgische recht van toepassing te verklaren, zou Auvibel alle verkopen via het internet over de gehele wereld voor de Belgische rechter kunnen brengen omdat er potentieel een Belgische koper op een aanbod zou ingaan. Volgens appellante dient het Duitse recht te worden toegepast.

In het bestreden vonnis wordt evenwel terecht geoordeeld dat uit de door Auvibel bijgebrachte stukken blijkt dat appellante zich onder meer via de websites eBay België en [REDACTED] via dewelke kan wordt doorgeklikt naar de website [REDACTED].de, uitdrukkelijk maar niet exclusief richt tot in België gevestigde consumenten. Dit wordt versterkt door de mogelijkheid om te betalen op een bankrekening bij een Belgische bank en de expliciete vermelding van de kosten voor het vervoer naar België en de mogelijkheid om via e-mail inlichtingen te bekomen in het Nederlands. Een groot aantal Belgische consumenten heeft trouwens reeds bestellingen gedaan.

De situatie vertoont bijgevolg meerdere aanknopingspunten met België. Er bestaat geen reden om op grond van artikel 19 Wetboek IPR Duits recht toe te passen.

C. Het Belgisch wettelijke kader

11. Krachtens artikel 5, 2, b) van de Richtlijn 2001/29/EG betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij, kunnen de lidstaten beperkingen op het reproductierecht stellen "ten aanzien van de reproductie, op welke drager dan ook, door een natuurlijke persoon voor privé-gebruik gemaakt, en zonder enig direct of indirect commercieel oogmerk, mits de rechthebbenden een billijke compensatie ontvangen waarbij rekening wordt gehouden met het al dan niet toepassen van de in artikel 6 bedoelde technische voorzieningen op het betrokken werk of het betrokken materiaal."

12. De artikelen 55 tot en met 58 van de Auteurswet regelen dit kopiëren voor eigen gebruik van werken en prestaties in het Belgische recht.

Artikel 55 Auteurswet bepaalt dat de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken recht hebben op een vergoeding voor de reproductie voor eigen gebruik van hun werken en prestaties, inclusief voor de gevallen bedoeld in artikel 22, § 1, 5 en artikel 46, eerste lid, 4 van deze wet.

De vergoeding wordt betaald door de fabrikant, de invoerder of de intracommunautaire aankoper van dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluidswerken en audiovisuele werken dan wel van apparaten waarmee de reproductie mogelijk wordt op de datum waarop die dragers en die apparaten op het nationale grondgebied in de handel worden gebracht.

Bij Koninklijk Besluit d.d. 28 maart 1996 betreffende het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik voor de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken, worden de nadere regels voor de inning en verdeling van en de controle op de vergoeding, alsmede het tijdstip waarop die vergoeding verschuldigd is, bepaald.

Naar luid van artikel 56 Auteurswet wordt de vergoeding vastgesteld bij een in Ministerraad overlegd Koninklijk Besluit en wordt ze berekend op de verkoopprijs die wordt aangerekend door de fabrikant, de intracommunautaire aankoper of de invoerder van de apparaten waarmee de beschermde werken gereproduceerd kunnen worden en, in voorkomend geval, op de prijs van de drager. Het Koninklijk Besluit van 28 maart 1996 bepaalt deze vergoedingen.

Artikel 57 Auteurswet omschrijft een aantal gevallen waarin de vergoeding wordt terugbetaald.

Artikel 58 Auteurswet bepaalt dat de vergoeding, naar rata van een derde, toegewezen wordt aan elk van de volgende categorieën: de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken.

13. Het Koninklijk Besluit van 28 maart 1996 bevat de volgende definities in artikel 1:

"(...)

3° **bijdrageplichtigen**: de fabrikanten, de invoerders en de intracommunautaire aankopers bedoeld in artikel 55, tweede lid van de wet;

(...)

7° **invoer**: het binnenkomen op het nationale grondgebied van één of meer dragers of apparaten afkomstig uit een land dat geen lid is van de Europese Unie;

8° **intracommunautaire aankoop**: het binnenkomen op het nationale grondgebied van één of meer dragers of apparaten afkomstig uit een andere lidstaat van de Europese Unie;

(...)

11° **exclusieve invoerders en exclusieve intracommunautaire aankopers**: de invoerders en de intracommunautaire aankopers die op het nationale grondgebied een exclusief recht hebben op de verspreiding van dragers en apparaten;

12° **als groothandel aangemerkte invoerders en intracommunautaire aankopers**: de invoerders en de intracommunautaire aankopers van wie de hoofdactiviteit erin bestaat dragers en apparaten ter beschikking te stellen van andere verdelers;

13° **andere invoerders en intracommunautaire aankopers**: de invoerders en de intracommunautaire aankopers die noch exclusief noch groothandelaar zijn."

De vergoeding voor apparaten wordt vastgesteld op een percentage van de verkoopprijs die door de fabrikant, de intracommunautaire aankoper of de invoerder wordt aangerekend. Voor de dragers bestaat de vergoeding uit een vast bedrag berekend per uur of per eenheid in functie van het type van drager (artikel 2 KB 28 maart 1996).

De vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik is verschuldigd op het moment van het in de handel brengen van het apparaat of de drager op het nationale grondgebied (artikel 3, §1 KB 28 maart 1996).

Voor fabrikanten, alsook voor exclusieve en voor als groothandelaar aangemerkte invoerders en intracommunautaire aankopers bestaat het in de handel brengen op het nationale grondgebied in de terbeschikkingstelling door hen in België van één of meer apparaten of dragers, voor zover zulks geen uitvoer of intracommunautaire levering vanaf het nationale grondgebied inhoudt (artikel 3, § 2 KB 28 maart 1996).

Voor de andere invoerders en intracommunautaire aankopers bestaat het in de handel brengen op het nationale grondgebied respectievelijk in de invoer en de intracommunautaire aankoop van één of meer dragers of apparaten. Indien de heffing bestaat uit een percentage van de verkoopprijs (voor apparaten) wordt die forfaitair vastgesteld door de aankoopprijs te vermenigvuldigen met een door de Minister vastgestelde coëfficiënt die hoger is dan 1, zulks rekening houdend met het gemiddelde verschil tussen de door de andere invoerders en intracommunautaire aankopers betaalde aankoopprijs van de apparaten en de verkoopprijs die zij aanrekenen (artikel 3, §3 KB 28 maart 1996).

D. Prejudiciële vraag aanhangig bij het Grondwettelijk Hof

14. Het hof heeft ter zitting kennis gekregen van een prejudiciële vraag die door de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk op 4 december 2007 werd gesteld aan het Grondwettelijk Hof met betrekking tot artikel 55 Auteurswet. De zaak is ingeschreven bij het Grondwettelijk Hof onder rolnummer 4375.

De prejudiciële vraag luidt als volgt:

"Schendt artikel 55 van de Auteurswet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in zoverre die bepaling geïnterpreteerd wordt in die zin dat de billijke compensatieregeling geacht wordt toepassing te vinden op lege gegevensdragers die niet noodzakelijkerwijze bedoeld zijn om er geluidswerken of audiovisuele werken op te bewaren, zodat de kopers van dergelijke lege gegevensdragers die daarop gegevens willen bewaren waarvan zij zelf de auteur zijn of gegevens die niet auteursrechtelijk beschermd zijn, of andere gegevens dan geluidswerken of audiovisuele werken, bijdragen moeten betalen die bestemd zijn voor personen die niet de auteur kunnen zijn van de op de lege schijfjes bewaarde gegevens en evenmin de bestemming kunnen zijn van de vergoedingen in uitvoering van de bedoelde billijke compensatieregeling?"

Met deze prejudiciële vraag wordt aan het Grondwettelijk Hof verzocht om na te gaan of de vergoedingsregeling in uitvoering waarvan geïntimeerde de vergoeding voor de privé-kopie ook heft op dragers die niet daadwerkelijk gebruikt worden voor het reproduceren van geluidswerken en audiovisuele werken die auteursrechtelijk beschermd zijn, een schending inhoudt van het gelijkheidsbeginsel.

15. Het hof acht het nodig dat het debat wordt heropend opdat beide partijen standpunt zouden kunnen innemen over het voorwerp van deze prejudiciële vraagstelling en de mogelijke incidentie ervan op de behandeling en de beoordeling van voorliggend geschil.

OM DEZE REDENEN :

HET HOF, recht doende na tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk,

Alvorens recht te doen,

Heropent het debat opdat partijen de mogelijkheid zouden hebben om hun standpunt mee te delen over het voorwerp van de prejudiciële vraagstelling die voor het Grondwettelijk Hof hangende is onder rolnummer 4375 en de mogelijke incidentie ervan op de behandeling en de beoordeling van voorliggend geschil;

Verleent aan appellante een termijn tot en met 10 juni 2008 om over dit punt een conclusie neer te leggen en tegelijkertijd mee te delen aan geïntimeerde,

Verleent aan geïntimeerde een termijn tot en met 1 juli 2008 om hierop een repliek neer te leggen en tegelijkertijd mee te delen aan appellante,

Stelt de zaak vast voor behandeling op 22 september 2008 om 10.40 uur
(zaal 0.22 – 20').

Houdt de kosten aan.

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de
burgerlijke **achtste kamer** van het hof van beroep te Brussel, op

20 MEI 2008

waar aanwezig waren en zitting hielden :

B. LYBEER,
C. VAN SANTVLIET,
E. HERREGODTS,
K. BATSELIER,

Raadsheer dd. Voorzitter,
Raadsheer,
Raadsheer,
Griffier.



K. BATSELIER



E. HERREGODTS



C. VAN SANTVLIET



B. LYBEER